

Amerikan Komünizminin Sonraki Beklenmeyen Hayatı (The Unexpected Afterlife of American Communism) New York Times / 6 Haziran 2017 / Sarah Jaffe

Amerika da komünistler her zaman yurt dışından ithal, karışıklık çıkartıcı, bir hareket olarak görülmüştür.

Bu hareket ne kadar ülke içinde gelişmiş ve yerel kurumlarca gösteriler ile geliştirilmiş olsa da buna karşı duranların ilk feveranı ülke dışındakileri suçlamak olmuştur. 2017 Şubat'ın da kongrenin tatili sırasında belediye binasındaki gösteriler için ne düşünülüyorsa, 80 sene önceki Büyük Buhran esnasındaki linç karşıtı

mücadeleler içinde aynı şeyler düşünülüyordu.

Bu ülkede, geçen yüzyılın büyük kısmında,

Tarihçi Robin Kelley istenmeyen yabancılar sorunu olmayan bu ülkede, bu yabancılar sorun çıkarmakla suçlanmıştı. O zamanlar bu ülkede ki yerel halk, günlük hayatın eşitsizliğine karşı uysal ve kabullenmeye yatkındı. Ayrıca halkta yabancıları geldiklere yere gönderilmesini olumlayan bir fikir birliği de vardı.

Aslında ülkedeki komünistlerin bir kısmı

göçmen olup komünist partinin yaşadığı süre içinde zulmün ve ülke dışına gönderilmenin hedefi oldular. Bu kişilere dava açarlarsa şehir ve kasaba halkı idi.

ABD komünist partisi 1919 yılında kuruldu ve 1917 Ekim devriminden sonra Sovyetler Birliği ile sıkı bağlantılar kurdu. On yıllar içinde ise ABD komünist partisi yerel radikal organizasyonlara bölündü. Bu partinin üyeleri sosyalist partiden, işçi hareketinden ve anarşist aktivistlerden oluştu. Fakat partinin tabanını Afrikalı Amerikalılar oluşturdu çünkü komünistleri kendi öz fikirlerine yakın bulmuşlardı.

Kısaca, Amerikan komünizmi tarihçisi Robin D.G. Kelley in "Orak ve Çekiç: Büyük Buhran Sırasında Alabama Komünistleri" kitabında belirttiği gibi parti Amerikan halkının en aşağılanan ve yoksul kısmı içinde büyüyen bir hareket oldu. Prof. Kelley partiyi ayakta tutanların siyahi işçiler olduğunu ve Moskova'nın yabancı partileri yönlendiren Enternasyonel komünizmden gelen emirler doğrultusunda siyasi tercihleri yaparak partiyi yönlendirdiklerini iddia eder.

Büyük bunalım sırasında parti sadece haftalık ücret ve çalışma şartları konusunda mücadele etmemiş ev sahiplerinin tahliye istekleri ve ceza kanununu delmelerine karşı da ayrı bir savaş vermişti. ABD nin güney derinliklerinde Scottsboro Oğlanları için ABD komünist partisinin kanuni bir kolu olan Enternasyonal İşçi Savunması büyük bir mücadele verdi. 1933 yılındaki bu olayda 9 zenci çocuğa ırza tecavüzden dolayı kumpas kurulmuştu.

Bu olay günümüzde bile sivil aktivistlere örnek olmaktadır. Scottsboro davasından etkilenen eğitimci ve organizatör Mariame Kaba, ABD komünist partisini

tanıtmak için Prison culture (cezaevi kültürü) blog'unu kurdu.

M.Kaba "dokuz genç zenciye yardım edip işlemedikleri suça karşı devletin cinayet tertibine karşı durdular" dedi.

Partiye olan bağlılık sadece Marksist düşünceye olan sempatiden dolayı değildi. Komünist kampanyalar polisin zalimliğine, linçlerine ve Jim Crow yasasına karşı olduğu gibi sıradan insanların siyasetinin devamı içinde yapıyordu. Güneyde olduğu gibi kuzeyde de Harlem de ki gibi sandık üstüne çıkıp nutuk atıyorlar, Alabama da toprak sahiplerinin kira karşılığı olarak ürün alma tuzaklarını engelliyorlar ve zencilerin temel gıda ihtiyaçlarını karşılıyorlardı.

Komünistler, beyaz işçiler kurtuluşlarının siyah işçilere bağlı olduğunu idrak ederlerse işçi sınıfını organize etmenin gerçekleşeceğine inanıyordu. Bu tehdide karşı komünizm

Scottsboro oğlanları 1933

karşıtları ve ayrılıkçılar bölünmeleri için çok çalışıyorlardı. Komünizm karşıtları ırkın melezişmesinden komünistleri suçlu görüyordu. Bu nedenle de Scottsboro oğlanlarını mahkum etmek istiyorlardı çünkü komünistler beyazların zencilerle isteyerek seks yapmasını eşitlik olarak topluma yaymasından korkuyordu. Oysa zenciler, sivil haklarını istediklerinde, Bull Connors gibiler bu istekleri tehlikeli dış mihrakların komünistleri üzerindeki etkili istekleri olarak görmekteydi.

Güncel tartışmaya göre güneyli Jim Crow'un yaşayan zenci köleler yabancı radikallerce yönlendirilmeliydi. O yabancılar olmasaydı Amerika 2016 seçimlerinden bir deyiş çalmak zorunda kalacaktı. Oysa bu görüş, ABD komünist partisinin zenci üyelerinin bu durumlar sayesinde geliştiğini tamamen gözardı eder. Bu zenciler ekonomik bağımsızlıkları için mücadele verirken polis ve beyaz gurupların ırkçı şiddetine de maruz kalmışlardı.

Zenci komünistler partilerini saygın ve idealleri için çalışan bir kurum olarak

Mariame Kaba

ayakta tutmak için var güçleri ile çalışıyorlardı çünkü parti ,stratejisini, beyaz liberalleri desteklemek yönünde değiştirmişti. 2016 seçimleri sırasında ki kampanyalarda özellikle de Bernie Sanders'ın ön-seçim sırasında ki sol kanadın, sınıf ve ırk organizasyonları ile söylemleri, eski savaşları anımsattı.

Parti, 1930 lar da sorunlarını tartışırken, istismar dilini kullanmayı üyelerine öğretmişti. Prof. Kelly bu dilin, insanlar için "ırkçılığın ve erkek şovenizminin sadece kötü davranış biçimi, cahillik veya psikolojik baskı olmadığını anladıklarını" söyledi ve "istismar ilişkilerinin türetilmesinden kaynaklanan çıkarlardı" diye de bir açıklamada bulundu.

Claudia Jones 1951 yılında mahkemeye giderken

Bu çerçevede, bu görüş tekrarlanmakta ve "zenci hayatı için bir bakış açısı" gibi platformlarda yayınlanan dokümanlarda ırkçılığın kökeninde guruplar arası nefretin değil toplumda gücü elde etmenin bulunduğu fikri sunulmakta-

dır. Bu analizlere göre sınıf farklılığı istismar ilişkilerinden doğmuştur.

Bu tip bakış açıları, ABD komünist partisi zenci lideri Claudia Jones gibi organizatörlerce kutsanmıştı. C. Jones, gazetesi "The Daily Worker" da bunları gündeme sık sık taşımıştı. "Zenci Gençlik projesi 100" ün ulusal direktörü Charlene Carruthers' a göre bayan Jones bu fikirleri Hillary Clinton seçim kampanyasında tweet olarak kullanmadan on yıllarca önce yaymıştı. Jones, zenci kadınların hayatı, ekonomik ve sosyal konumlarını anlamaları kapitalist sistemin bütününe daha iyi anlamalarını sağlayacağını öngörüyordu. Bunun devamını bayan Carruthers "zenci kadınının iş değiştirme sistemi, savaşının tam da merkez noktasıydı" diye açıklar.

Organize işçi gurupları içinde özellikle 1940' lar da ki Sanayi İşletmeleri Kongresi komünist sendikaları, cinsiyet ve ırksal eşitlik isteminde başı çekiyorlardı. Bazen bu sendikalar greve gidip zenci üyelerin işin içinde olmasını istemiyorlardı. Sonuçta bu kızıl sendikalar sayesinde ırk karşıtlığının kenara süpürülmesini sağladılar. Bu konu sadece son on yıl ve biraz öncesinde bazı sendikalarda tekrar gündeme geldi.

ABD komünist partisinin 2. dünya savaşı başlarında Nazi Almanya'sı ile Sovyetler Birliğinin saldırmazlık anlaşması yapmasını onaylamasından

dolayı birçok üye partiden ayrıldı. Bu anlaşma faşizm karşıtı cepheye ihanet olarak görüldü. Savaşın sona ermesi Stalin'in suçlarının açıklanması da partinin uluslararası önemini zedeledi. Batıda ki komünist partiler, bu fırtınadan sonra tekrar eski günlerine dönmeyemediler. Ayrıca savaşın sonucu olarak, eski Avrupa imparatorlukları yayılma gösterirken, komünistler "koloni" karşıtı hareketlerde başı çekmeye başladılar.

Claudia Jones'un hikayesi de oldukça ibret vericidir. C. Jones 1915 yılında Trinidad da doğmuş ve 1920'ler de ailesi ile birlikte New York'a gelmişti. Siyasi faaliyetlerinden dolayı tutuklandı ve McCarran Smith kanunundan dolayı da yıllarca hapis yatıp ülkeden atıldı ve Londra ya yerleşti. Amerikan komünizmine karşı, Kızıl korku döneminin tuzak kurulan, kara listeye alınıp

ülkeden kovulan hatta bazı önemli şahsiyetlerin idam edildiği kurbanlarından biri oldu.

Bayan Jones gibi dışa açık komünistlerin etrafındaki yabancı terör korkusu, suçlu

Charlene Carruthers

göçmenlerin söyleminde olduğu gibi, radikal İslami terör ile ilgili korkutucu yön, bugünde yankı bulmaktadır. McCarthy'nin teknikleri bu kez de terörizm tehdidini uyandırmak için yeniden hem de komünizmden belirlendi.

Yine de başka bir sistemin mümkün olduğu düşüncesini ortadan kaldıran tüm çalışmalar için komünizmin hayaleti bizi hala takip etmektedir. ABD komünist partisi büyük buhranı atlatarak önemli başarılar imza attı. Bugün 2008 kazasıyla molozların arasından çıkıp yolumuza devam ederken, sol kanadın fikirleri, yeni şeylerin satın alınmasını sağlamıştır. Bayan Kaba insan hayatının maddi koşulları olduğunu belirtti ama 1930 lar ile 40 lar insanları radikal şeyleri dinlemeye istekli kıldı. Trump'ın milliyetçilik ile Bernie Sanders'in demokratik sosyalist mesajı ile milyonların dikkatini çekmesi ekonomik gerçeklikti.

Aynı gerçeklik Ky. Lexington'lı Will Emmons gibi

Black Panthers 1960 lar

organizatörleri Kentucky işçi ligi gibi yeni gurupları bulmaya itti. Bu guruplar 1930 ların komünist

partisinden 1960'ların siyah panterlerine kadar uzanıyordu. Gurup, tahliye edilen kişileri savunmak için doğrudan eylemler düzenledi ve yerel bir kütüphane de ödev yardımı gibi topluluk programları tertipledi. Lexington merkezli Lexmark'a ait bir fabrikada işçilerle bir araya gelme kampanyası yürütüp, Meksika'da ki çalışanlarla bağlantı kurup, şirkete işçi sendikaları ile pazarlık yapmak için baskı kurdu. Trump bu zaferden beri göçmenlerin sınır dışı edilmesinden çok toplumda korunmasına yöneldi.

2016 yılı her zamanki gibi siyasete karşı bir ayaklanma yılıydı. Ana akım partiler ABD genelinde mücadele eden insanlara çözüm yolları sunmamıştı. Seçim sonrasında bayan Carruthers "Siyahi Gençlik projesi 100" gibi kuruluşların kapsamını genişletmek ve siyasi vizyonlarını kısıtlamak zorunda kaldığını belirtti. Siyahların, göçmenlerin, transseksüel bireylerin ve diğer marjinalleşmiş toplulukların maddi ihtiyaçlarını görmezden gelen sözde beyaz ana akımın devreye sokulması ile Trump'ın Amerikalı olmayan yabancıların korkularını teşvik etme çabaları desteklenmeyecektir.

Hem yurt içinde yetişmiş hem de yurt dışından ithal radikal tahrikçilerin gücü, her zaman Amerikalılık öyküsünün anlatısı ile insan hayatlarının

gerçekleri arasındaki boşluğu ortaya koyma becerisine sahip olmuştur. Amerikan komünistleri en iyi ihtimalle köklerinin, insanların günlük yaşantılarında karşılaştıkları ırkçılığa, devlet şiddetine ve ekonomik sömürüye ne kadar meydan okuyabileceğini göstermek ve bu kavgaları adil bir dünyanın daha geniş bir vizyonuna bağlanması konusunda öncülük ettiler.

Sarah Jaffe

Bu makale New York Times Gazetesinin Red Century adında Bolşevik devriminin 100 yıl dönümü nedeniyle hazırladığı yazı dizisinin 15. makalesi olup Sarah Jaffe tarafından yazılmış ve 6 Haziran 2017 de New York Times internet sitesinde yayınlanmıştır.